

Velika rokada

Sub, 18/10/08

EKONOMIST MAGAZIN, Na ručku sa...

str. 92,93

Bojan Knežević, Grand Kafa – Grupa Droga Kolinska

Velika rokada

Ne događa se često da se na poziciji regionalnog direktora u multinacionalnoj kompaniji nađe čovek koji je odoleo izazovima života u Parizu, uživanjima u putovanjima i sportskim uspesima internacionalnog majstora u šahu. Čarolija je u kafi

Biljana Korica Vukajlović

Još kao dete Bojan Knežević, generalni direktor Grand Kafe, članice grupe Droga Kolinska, naučio je da sve što čovek radi, bilo dobro ili loše, život na neki način evaluira i da prave vrednost na kraju budu prepoznate. Činjenica da upravo ovakav pristup poslu, prema njegovim rečima, prevladuje i u kompaniji na čijem je čelu, presudila je da u njoj o(p)stane i napreduje već celu deceniju.

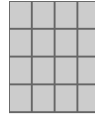
Nezaboravna partija

U tome mu je pomogao i sportski duh koji ovaj 35-godišnji ekonomista neguje još od osnovne škole. Pre ulaska u posao s kafom Knežević je, naime, 10 godina profesionalno igrao šah. Dobar deo rane mladosti posvetio je šahu pre svega jer je bio uspešan u ovom sportu, ali možda i više zbog toga što je, priznaje, zahvaljujući igri mogao mnogo da putuje. Devedesetih godina prošlog

veka intenzivno je išao na takmičenja, osvojio je titulu internacionalnog majstora, ušao u studentsku reprezentaciju tadašnje Jugoslavije... „Period koji je za mnoge na ovim prostorima bio veoma težak, za mene je, zahvaljujući šahu, bio najlepší u dosadašnjem životu“, priseća se Knežević i otkriva da mu je uzor bio nekadašnji svetski prvak u šahu, Bobi Fišer. „Nisam bio jedini. On je bio uzor za mnoge koji su počinjali da se bave šahom. Njegova biografija je bila toliko fantastična. Čovek je promenio svet svojom pojavom, a kasnije i ponašanjem“. Kao naročito lep period Knežević ističe dvogodišnji boravak u Parizu, koji i danas ima velikog uticaja na njegov privatni život – tamo su mu brojni prijatelji, kumovi, a prošle godine je u „gradu svetlosti“ proslavio i sinov prvi rođendan. „Imao sam sreću da upoznam Francuze koji su me primili kao svog što se, inače, kažu, ne dešava često. Kada

sam odlučio da se vratim u Srbiju, mnogi od njih su me nagovarali da ostanem, ne kao šahista, već kao čovek sa kojim su pronašli zajednički jezik“, priča Knežević.

Odlučio je, ipak, da se vrati. Ispostavilo se, zapravo, da je za Bojana Kneževića 1998. bila prelomna. Te godine prijatelji su ga pozvali da radi u Grand Kafi. „Pomislio sam da bi to mogla biti zanimljiva prilika da probam nešto novo i vidim kako izgleda živeti uređenim životom. Formatiranim, pre svega. Dok sam igrao šah, živio sam hedonistički i brzo jer sam mnogo putovao. Stalno se događalo nešto novo. Onda sam osetio da, ipak, treba da usporim“, iskren je Knežević. Mislio je da će to trajati nekoliko meseci, ali njegova karijera vezana za kafu je krenula uzlaznom linijom, od nekadašnjeg menadžera prodaje „dogurao“ je do generalnog direktora programa toplih napitaka grupe Droga Kolinska, velikog

Niko nije savršen, ali tim može biti

regionalnog koncerna. Knežević kaže da se ni jednog trenutka nije pokajao što je izabrao ovakav put, ali priznaje da je često razmišljao kako bi njegov život izgledao da je ostao u Parizu. „Danas nemam želju da se vratim tamo za stalno, ali zaista želim da taj deo života nikad ne zaboravim“, konstatuje. Ova priča, naravno, ima i romantični deo. Baš u vreme kada je počeo da radi u Grand Kafi upoznao je i sadašnju suprugu, a to poznanstvo bilo je presudna prevaga na tasu u odluci da se vrati u Srbiju.

Umeće upravljanja

Iako više ne igra šah, način razmišljanja koji je razvio kao šahista pomaže mu i u sadašnjem poslu. „Šah je mešavina sporta, nauke i umetnosti, a od svakog čoveka ponaosob zavisi koju će od ovih komponenti najviše da vrednuje. U menadžmentu sigurno ima i sporta i nauke. I kreativnosti, naravno, ali ona nije uvek poželjna. Meni je, konkretno, u poslu pomoglo iskustvo borbenosti i sportski duh, kao i spremnost na prihvatanje promena“, objašnjava Knežević. Iako mnogo radi, kaže da ima vremena da završi sve što treba, kao i da mnogo prijatnih iskustava doživljava upravo na poslu. „Droga Kolinska je regionalna kompanija koja je napravila dobar tim i zaista mi nije teško da provodim vreme na poslu. Slogan koji važi u našoj kompaniji je da niko nije savršen, ali tim može biti. Stvarno je tako. Verujem ljudima i nastojim da im pružim široko

polje na kojem mogu da se pokažu. Zaposleni treba da imaju hrabrost i slobodu da nešto sami pokušaju, a da, ako to ne krene željenim pravcem, to zajedno ispravimo. Nije strašno napraviti grešku. Problem je, međutim, kad se ona sakriva, ako je, ne daj bože, namerna ili se ponavlja“, otkriva svoju poslovnu filozofiju Knežević.

Zbog ovakvog stava nosi samo jedan mobilni telefon koji nikad ne isključuje, za razliku od mnogih direktora koji razdvajaju „privatne“ i „poslovne“ linije. Upravo zato što uz sebe ima uigran tim, ponosno kaže da se skoro nikad se dešava da mu telefon zvoni u „gluvo doba noći“. Ne padaju mu teško, dodaje, ni česta poslovna putovanja. Naročito ga raduju posete Italiji, zemlji espressa, ali i Brazilu, „kafenoj velesili“ današnjice koji „ima fantastičnu hranu i još bolju

muziku“. „Na svetu postoji mnogo lepih mesta koje bi trebalo videti, ali sumnjam da u životu imamo toliko vremena koliko ima takvih mesta. Drago mi je da živim u Evropi gde je sve relativno blizu tako da puno toga može relativno brzo da se obide“, kaže Knežević.

Iako su mu kao prvom čovek firme koja je lider na regionalnom tržištu kafe, aromatična crna zrna deo poslovne svakodnevnice, tvrdi da posao do sada nije uspeo da mu pomuti užitek ispijanja prve jutarnje kafe. „Ja ne mogu bez kafe“, sležući ramenima priznaje Knežević i otkriva da je kafu zapravo i počeo piti kad se zaposlio u Grand Kafi. „Posao prodaje, koji sam u početku radio, shvatio sam vrlo ozbiljno. Da bih razumeo taj posao morao sam da upoznam proizvod. Tako sam počeo da pijem kafu“. Dok priča o svojim počecima u kafenisanju, razbija zabludu o neraskidivoj vezi cigarete i kafe. Nedavno je, naime, ostavio pušenje, ali nijednog momenta nije imao problem s tim da popije kafu bez uopredne doze nikotina.

Na pitanje ume li da kuva kafu spremno odgovara: „Naravno. Tursku“. Pije je bez šećera. „Širom sveta postoje razni načini konzumiranja kafe. Sa šećerom ili bez, sa mlekom, bez mleka, može biti tradicionalna koja je na ovom našem podneblju apsolutno dominantna, ili instant i espresso, koje su kod nas sve popularnije. Fenomen kafe, međutim, ostaje isti. Ona u ljudima izaziva poseban doživljaj, a to je i razlog njene popularnosti“, zaključuje Knežević. ✘

Restoran Kameleon	
Bruskete Salsa	310
Bruskete s govedim biftekom	330
Dnevna ponuda ribe – orada	1.250
Cezar salata	650
Fetučine s lososom	850
Espresso 2x	180
Instant kafa	110
Kisela voda 0,25l	130
Vino E&J Gallo, čaša	350
Vino Orvieto Ruffi, čaša	300
Ukupno	4.460